

“മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശ്യനായവൻ”

(1:9-17, 20)

ദാനിയേൽ വൃദ്ധനായപ്പോൾ, ബാബേലിൽവെച്ച്, ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. നാല് ഭയങ്കരമായ മൃഗങ്ങളുടെമേൽ ന്യായവിധി കടന്നുപോയ “പുരാതന നാളുകൾ” (ദാനിയേൽ 7:9) അവൻ കണ്ടു, പിന്നെ അവൻ “മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശ്യനായവനെ” കണ്ടു. അവൻ പിന്നീട് എഴുതി,

രാത്രിദർശനങ്ങളിൽ മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശ്യനായ ഒരുത്തൻ, ആകാശമേഘങ്ങളോടെ വരുന്നതുകണ്ടു. അവൻ വയോധികന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവൻ അവനെ അവന്റെ അടുത്ത് വരുമാറാക്കി. സകല വംശങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷക്കാരും അവനെ സേവിക്കേണ്ടതിന് അവന് ആധിപത്യവും മഹത്വവും രാജത്വവും ലഭിച്ചു. അവന്റെ ആധിപത്യം നീങ്ങിപ്പോകാത്ത നിത്യാധിപത്യവും അവന്റെ രാജത്വം നശിച്ചുപോകാത്തതുമാകുന്നു (ദാനിയേൽ 7:13, 14).¹

ദാനിയേൽ “മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശ്യനായവനെ” കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ ഉൽക്കണ്ഠപൂർവ്വമായുള്ളവനും അസ്വസ്ഥനുമായി (ദാനിയേൽ 7:15). അറുന്നൂറു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം അയ്യേഗ്യൻ കടലിലുള്ള ഒരു ചെറിയ ദ്വീപിൽവെച്ച് മറ്റൊരു വയോധികൻ “മനുഷ്യപുത്രനോടു സദൃശ്യനായ” ഒരുത്തനെ കണ്ടു (വെളിപ്പാട് 1:13)²; അവൻ അത് കണ്ടപ്പോൾ, “മരിച്ചവനെ പോലെ അവന്റെ കാൽക്കൽ” വീണുപോയി (1:17). ആരാണ് ഈ “മനുഷ്യപുത്രൻ?” അവനെ കണ്ടവർക്ക് എന്തുകൊണ്ടാണ് ആ അനുഭവം ഉണ്ടായത്?

ഈ പാഠത്തിൽ, നാം വെളിപ്പാട് 1:9-20 പഠിക്കുന്നതാണ്. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ, യോഹന്നാൻ തനിക്ക് എഴുതുവാൻ ലഭിച്ച ആജ്ഞയെ കുറിച്ചും, അതിൽ കൂടുതലും പറയുന്നുണ്ട്. അവൻ തനിക്കുണ്ടായ ആദ്യ ദർശനത്തെ വിവരിച്ചു: “മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശ്യനായവനെ” കുറിച്ചുള്ള ദർശനം. ആ ദർശനം പുസ്തകത്തിന്റെ ശേഷം ഭാഗങ്ങൾക്കുള്ള പശ്ചാത്തലം ഒരുക്കുകയാണ്. നമുക്ക് വെളിപ്പാട് മനസിലാക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ദാനിയേലും യോഹന്നാനും വെച്ച് കാണിക്കുന്നത് മനസിലാക്കണം. നാം വെളിപ്പാട് സന്ദേശത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ, നാമും അവന്റെ മുമ്പിൽ വീഴണം.

യോഹന്നാൻ കേട്ടത് (1:9-11)

“നിങ്ങളുടെ സഹോദരനായ, ഞാൻ” എന്നാണ് യോഹന്നാൻ അവിടെ തുടങ്ങുന്നത് (വാ. 9). തന്റെ അപ്പൊസ്തലത്വമോ, അധികാരമോ അവൻ വായനക്കാരെ ഓർപ്പിച്ചില്ല; അവനെ അവരുടെ വെറും സഹോദരനായിട്ട് മാത്രമേ തിരിച്ചറിയിച്ചുള്ളൂ.

“യേശുവിന്റെ കഷ്ടതയിലും സഹിഷ്ണുതയിലും കൂട്ടാളിയായ” എന്നാണ് അവൻ തന്നെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് (വാ. 9). “പൊതുവായി ഉണ്ടായിരിക്കുക,” അല്ലെങ്കിൽ “പങ്കിടുക” എന്ന അർത്ഥം വരുന്ന ഗ്രീക്ക് വാക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്ത വാക്കാണ് “കൂട്ടാളി.” ദൈവരാജ്യത്തിലെ കഷ്ടതയിലും, സഹിഷ്ണുതയിലും, യോഹന്നാൻ തന്റെ വായനക്കാർക്ക് ഒരു “കൂട്ട് പങ്കാളിയായിരുന്നു” ഒന്നാം - നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതത്തിൽ വേർതിരിച്ചു നിർത്താനാവാത്തതായിരുന്നു “വെളിപ്പാടിയിലെ³ മൂന്ന് കേന്ദ്രസ്ഥാനീയ വിഷയങ്ങൾ.”

ക്രിസ്ത്യാനികൾ നേരിട്ടിരുന്ന പീഡനമായിരുന്നു അവരുടെ കഷ്ടത. “ട്രിബുലേഷൻ” എന്നതിന്റെ മൂലവാക്കിന്റെ അർത്ഥം “സമ്മർദ്ദം” ചെലുത്തുക എന്നാണ്, പക്ഷെ പുതിയനിയമത്തിൽ അതിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്, “ഉപദ്രവമാകുന്ന സമ്മർദ്ദസംഭവങ്ങൾ” ആയിട്ടാണ്⁴

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടത് അവർ രാജ്യത്തിലായതുകൊണ്ടാണ്. മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശ്യനായവന് രാജ്യം നൽകുമെന്നായിരുന്നു ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനം. ആ പ്രവചനം, യേശു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്ത് “അവന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരുന്നപ്പോൾ” നിറവേറി (പ്രവൃത്തികൾ 2:32-36). യേശു പിന്നെ ഭൂമിയിൽ ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു (പ്രവൃത്തികൾ 2:1-4; പ്രവൃത്തികൾ 1:6-8 നോക്കുക). രാജ്യത്തെ സഭ എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു (മത്തായി 16:18, 19), യോഹന്നാനും തന്റെ വായനക്കാരും അതിൽ കൂട്ടാളികളായിരുന്നു (1:6, 11).⁵ അവരുടെ ഭക്തി ഡൊമീഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയോടായിരുന്നില്ല, രാജാവായ യേശുവിനോടായിരുന്നു, അതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ഉപദ്രവം (യോഹന്നാൻ 16:33; പ്രവൃത്തികൾ 14:19).

രാജ്യത്തിലുള്ളവർക്ക് സഹിഷ്ണുത ആവശ്യമായിരുന്നു⁶ - കുഴപ്പങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ഉറച്ചു നിൽപാനുള്ള കഴിവ് (വെളിപ്പാട് 14:12; മത്തായി 24:13; 2 തിമൊഥെയൊസ് 2:12). അവർ “കൂട്ടാളികൾ” ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അന്യോ

ന്യം പങ്കിട്ട് സ്ഥിരോൽസാഹത്തിൽ തന്നെ ആയിരിപ്പാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു. അവർ “യേശുവിൽ” ആയിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയും സഹായകരമായിരുന്നു. “യേശുവിൽ” എന്ന വാക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുവുമായുള്ള പ്രത്യേക ബന്ധത്തെ കാണിക്കുവാൻ പുതിയനിയമത്തിൽ ഉടനീളം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു (റോമർ 16:3; 1 കൊരിന്ത്യർ 1:2). യോഹന്നാന്റെ വായനക്കാർ യേശുവിനോട് ചേരുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റുവരായിരുന്നു (ഗലാത്യർ 3:26-28). അവർക്ക് മുൻപോട്ട് ഗമിക്കുവാനുള്ള ശക്തി അവനിൽനിന്നു ലഭിച്ചിരുന്നു.

യോഹന്നാൻ എഴുതുവാനുള്ള ഈ ആജ്ഞ ലഭിച്ചത് ഭൗതികമായി എവിടെ വെച്ചായിരുന്നു എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്: അവൻ “ദൈവവചനം നിമിത്തവും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം നിമിത്തവും, പത്തൊന്ന് ദ്വീപിൽ ആയിരുന്നു”⁷ (വാ. 9). തടവുകാരെ പാർപ്പിച്ചിരുന്ന “കാറ്റ് അടിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു ദ്വീപ്”⁸ ആയിരുന്നു പത്തൊന്ന്.

ദൈവവചനത്തെ ധൈര്യത്തോടെ പ്രസംഗിക്കയാലും യേശുവിനെ കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷ്യം പറയുന്നതിൽനിന്ന് പിന്തിരിയാതിരുന്നതുകൊണ്ടും യോഹന്നാൻ നാടുകടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു.⁹ അവനെ നിശബ്ദനാക്കുവാൻ, റോമാ ഗവൺമെന്റ് പത്തൊന്ന് ദ്വീപിലേക്ക് അയച്ചു, എന്നാൽ കർത്താവ് അവന്റെ

ശക്തി പുനർജീവിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശബ്ദം അവനെ കേൾപ്പിച്ചു.

പിന്നെ യോഹന്നാൻ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട വസ്തുത പങ്കിട്ടു - അവിടെ അവൻ *ആത്മീയാവസ്ഥയിലായിരുന്നപ്പോഴായിരുന്നു എഴുതുവാൻ പറഞ്ഞത്*: “കർത്തുദിവസം ഞാൻ വിവശനായിരുന്നപ്പോൾ” (വാ. 10). “കർത്തുദിവസം” എന്ന പ്രയോഗം ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കുക.¹⁰ “കർത്താവിനു ഉള്ളത്” എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ് “കർത്തു” എന്ന വാക്ക് ഗ്രീക്കിൽനിന്ന് തർജ്ജിമ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.¹¹ ആ വാക്ക് ഇവിടെയും 1 കൊരിന്ത്യർ 11:20 ലുമായി പുതിയനിയമത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യമേ കാണുന്നുള്ളൂ, അവിടെ പറയുന്നത് “കർത്തുമേശ” യെ കുറിച്ചാണ്. സഭയുടെ ആരംഭനാളുകൾ മുതൽ¹² “കർത്തുദിവസം” സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിനെയാണ്, ഒന്നാം നാളിനെ മാത്രമായിട്ടാണ്¹³ - ആ ദിവസമാണ് കർത്താവ് മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റത് (മത്തായി 28:1; ലൂക്കൊസ് 24:1). ഇന്ന്, നാം കർത്തുമേശ ആചരിക്കുന്നത് കർത്തുദിവസമാണ് (പ്രവൃത്തികൾ 20:7).

അടുത്ത പദപ്രയോഗം, “ആത്മവിവശനായി” എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. അതേ വാക്ക് 4:2 ലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു സ്ഥലത്തും അക്ഷരിക തർജ്ജിമ “ഞാൻ [ഏകാ]ത്മാവിൽ ആയിത്തീർന്നു” എന്നാകും. യോഹന്നാന്റെ ആത്മാവ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനോട്¹⁴ പ്രതികരിക്കത്തക്കവണ്ണമായി എന്നാണ് 4:2 ലെ “ആത്മവിവശനായി” എന്നതു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഒരുപക്ഷേ അതേ അർത്ഥം തന്നെയായിരിക്കും 1:10 ലും.¹⁵ *കർത്തുദിവസത്തെ ചിലത്* യോഹന്നാനെ വെളിപ്പാട് ലഭിക്കത്തക്ക നിലയിലാക്കി.¹⁶ കർത്തുദിവസം ആരാധനാദിവസം ആകയാൽ, ആ “ചിലത്” ഒരുപക്ഷേ യോഹന്നാന്റെ ആരാധനാനുഭവം ആയിരിക്കാം. അതിനെ ഇങ്ങനെയാണ് എന്റെ മനസിൽ ചിത്രമാക്കുന്നത്.

കഴിഞ്ഞ അറുപതു വർഷമായി യോഹന്നാൻ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ നേരത്തെ എഴുന്നേൽക്കുമായിരുന്നു. സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ, അവൻ പറയുടെ അരുകിൽ ചെന്നിരുന്ന്, നീലനിറമുള്ള കിഴക്കുള്ള വെള്ളത്തിനക്കരക്ക് നോക്കും. അവൻ അവിടെയിരിക്കുമ്പോൾ, താഴെയുള്ള പറയിൽ തിരവന്നടിച്ച അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് വെള്ളം തെറിപ്പിക്കുമായിരുന്നു, പക്ഷേ അവന്റെ ചിന്ത മുഴുവൻ അക്കരയായിരുന്നു, അവിടെ അവന്റെ സഹോദരന്മാർ ആരാധനക്ക് ഒരുങ്ങുകയാണ്. താൻ സ്നേഹിച്ചവരുടെയെല്ലാം മുഖം അവന്റെ മനസിൽ വന്നപ്പോൾ അവന്റെ മുഖത്തുനിന്ന് കണ്ണുനീർ ഒഴുകുവാൻ തുടങ്ങി. അവർ പാട്ട് പാടുന്നതും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും അപ്പം നുറുക്കുന്നതും അവന് കാണുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. അവിടെ തന്റെ ഏകാന്തസ്ഥലത്ത് വെച്ച്, അവൻ തന്റെ വരണ്ട പഴയ ശബ്ദം ഉയർത്തി വികാരഭരിതനായി: “തന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിന് നമ്മെ രാജ്യവും പുരോഹിതന്മാരുമാക്കിത്തീർത്തവനുമായവന് എന്നെന്നേക്കും മഹത്വവും, ബലവും, ആമോൻ” (വാ. 6).

പെട്ടെന്ന്, അവന്റെ കാൽകീഴിലെ ഭൂമി താണുപോകുന്നതുപോലെ അവന് തോന്നി. ചക്രവാളം പിൻവാങ്ങി. സ്ഥലകാല പരിമിതികളെയെല്ലാം ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് യോഹന്നാന്റെ ആത്മാവ് സ്വതന്ത്രമായെന്ന് തോന്നി. തനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ലോകവുമായുള്ള ബന്ധങ്ങളിൽനിന്ന് അവനെ അകറ്റിയിരുന്നു. അവൻ “ആത്മവിവശനായി” കണ്ടു, ഭൗതികങ്ങളാലായിരുന്നില്ല. അവൻ കേട്ടതു, ഭൗതികചൈവികളാലുമായിരുന്നില്ല. അവൻ തന്റെ രക്ഷകനുമായി നേരിട്ടുള്ള, ആത്മീകബന്ധത്തിലായിരുന്നു.¹⁷

അപ്പോൾ, തന്റെ പിന്നിൽ കേട്ട ഒരു ശബ്ദം അവന്റെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു., “കാഹള നാദം പോലെയുള്ള”¹⁸ ഒരു വ്യക്തമായ ശബ്ദം കൽപിക്കുന്നു (വാ. 10).¹⁹ ആ ശബ്ദം പറഞ്ഞു,²⁰ നീ കാണുന്നത്, “ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി,²¹ ഏഴ് സഭകൾക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുക: എഫെസോസ്, സ്മൂർന്ന, പെർഗമൊസ്, തുയമൈര. സർദ്ദീസ്, ഫിലദെൽഫിയ, ലവൊദിക്യ”²² (വാ. 11). ഇരുപതു വർഷത്തിലധികമായി യോഹന്നാന്റെ മാതൃസഭയാണ് എഫെസോസിലേത്, പറഞ്ഞതായ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലെ ആളുകളെയും അവൻ അറിയാമായിരുന്നു.

യോഹന്നാൻ കണ്ടത് (1:12-16, 20)

വർഷങ്ങളായി അവൻ കേൾക്കാതിരുന്ന ഒന്നിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു ആ ശബ്ദം. യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു, “എന്നോട് സംസാരിച്ച നാദം എന്തെന്ന് അറിവാൻ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു”²³ (വാ. 12). അവൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ, ആറ് ദശാബ്ദമായി കാണാതിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനെയെന്ന് കണ്ടത്, പക്ഷെ മുൻപ് കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വിധത്തിലായിരുന്നു അവൻ അവനെ കണ്ടത്:

ഞാൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ, ഏഴ് പൊൻനിലവിളക്കുകളെയും,²⁴ നീ ലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ നിലയ്ക്കി ധരിച്ച്, മാറത്ത് പൊൻകച്ച കെട്ടിയവനായി മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശ്യനായവനെയും കണ്ടു. അവന്റെ തലയും തലമുടിയും വെളുത്ത പഞ്ഞി പോലെ ഹിമത്തോളം വെള്ളയും; കണ്ണ് അഗ്നിജ്വാലകൾ ഒത്തതും കാൽ ഉലയിൽ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ച വെള്ളോട്ടിന് സദൃശവും അവന്റെ ശബ്ദം പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരച്ചൽ പോലെയും ആയിരുന്നു. അവന്റെ വലകയ്യിൽ ഏഴ് നക്ഷത്രം ഉണ്ട്. അവന്റെ വായിൽനിന്ന് മുർച്ചയുള്ള ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാൾ പുറപ്പെടുന്നു. അവന്റെ മുഖം ശക്തിയോടെ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു (വാ. 12-16).

“മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശനായവൻ” ആയി മാത്രം ദാനിയേൽ അറിഞ്ഞ, യേശുവിന്റെ സകലതേജസും,²⁵ യോഹന്നാൻ തന്റെ കണ്ണു വിശാലമായി - തുറന്നു നോക്കുവാൻ തുടങ്ങി!

ഞാൻ മുൻപ് പറഞ്ഞതുപോലെ, നാം ഓരോ ദർശനത്തിലേത്തുമ്പോഴും, മൊത്തത്തിലുള്ള സന്ദേശം നമുക്ക് ലഭിക്കേണ്ടതിന് ദർശനം മുഴുവൻ നാം നോക്കും. പിന്നെ നാം അവ എങ്ങനെ സന്ദേശത്തെ വിപുലമാക്കുന്നു എന്ന് വിശദമായി പരിശോധിക്കും. അവസാനം, ദർശനത്തിന്റെ മുഖ്യ ഊന്നൽ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്, നാം അത് മുഴുവനായും പലപ്പോഴും വീണ്ടും നോക്കും.²⁶ നാം ആ ഏർപ്പാടാണ്, പുസ്തകത്തിലെ ആദ്യ ദർശനത്തിൽ നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നാം ഈ ദർശനത്തെയും തുടർന്നുള്ള ദർശനങ്ങളെയും ഓരോ ചിത്രമായി നാം കാണുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അവ യാഥാർത്ഥ്യമല്ല, ദർശനങ്ങളായിരുന്നു എന്ന് ഓർമ്മിക്കുക. യോഹന്നാൻ നന്നായി ഉണർന്നു, അപ്പോഴും അവൻ കണ്ട ദർശനങ്ങൾ സ്വപ്നം പോലെ അതിന്റെ ഗുണങ്ങൾ അവനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു: ആകൃതി മാറിയും മറിഞ്ഞുമിരുന്നു; സ്ഥിരത പലപ്പോഴും അവിശ്വസനീയമായി തോന്നി; ഒഴികഴിവല്ല, അസാധ്യങ്ങൾ വാണുകൊണ്ടിരുന്നു.²⁷

ഉദാഹരണത്തിന്, ഈ ദർശനത്തിൽ യേശുവിന് എങ്ങനെ ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങളെ കയ്യിൽ പിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു (1:16; 2:1)? നമ്മുടെ സൂര്യനെ പോലെ, കത്തുന്ന വാതകങ്ങൾ സംയോജിപ്പിക്കുന്നതാണ് നക്ഷത്രങ്ങൾ, നമ്മുടെ നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം ഒന്നുകിൽ സൂര്യനെ പോലെ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനേക്കാളും വലുപ്പം ഉള്ളവയാണ്! കൂടാതെ യേശുവിന്റെ വലക്കെയ്യിൽ എങ്ങനെ ആ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഒതുങ്ങി, അതേ സമയത്ത് അവന്റെ വലക്കെ എങ്ങനെ അവന്റെ മേൽ വെച്ചു (1:17)? ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും ഉത്തരമോ - അവക്കൊന്നും പോയിന്റുകളോ ഇല്ല. ഒരു ദർശനത്തിൽ എന്തും സാധ്യമാണ്.

ഞാൻ വെളിപ്പാട് പഠിപ്പിക്കുന്ന സമയത്ത്, ദർശനത്തിന്റെ ഏകദേശമുള്ള പടം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ദർശനത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവാനുള്ള സഹായത്തിനായി വരക്കുമായിരുന്നു. ഒരു കാൻവാസിൽ പെയിന്റുകൊണ്ടോ, ഒരു പേപ്പറിൽ മഷി കൊണ്ടോ, ഒരു ബോർഡിൽ ചോക്ക് കൊണ്ടോ വെളിപ്പാടിലെ ദർശനങ്ങൾ അതേ രൂപത്തിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. യോഹന്നാന്റെ ദർശനങ്ങളെ നാം ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ, നാം നോക്കുന്നത് അവയുടെ വിശദാംശങ്ങളല്ല, മറിച്ച് അവയുടെ അന്തസ്സത്തയാണ്. നമുക്ക് ഈ ആദ്യത്തെ ദർശനം പരിഗണിക്കാം.

ദർശനം മൊത്തത്തിൽ

യോഹന്നാൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ, താൻ കണ്ട തേജസിനാൽ അവൻ ആമഗ്നാവുകയും, കണ്ട മാഹാത്മ്യത്താൽ അന്ധനാകുകയും ചെയ്തു. അവൻ തന്റെ കണ്ണുകൾ പാടുപെട്ട് നോക്കിയപ്പോൾ, ഒരു പ്രകാശവലയം അവന് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു: ശുദ്ധമായ തങ്കത്തിലുള്ള കാലുകളിൽ നിൽക്കുന്ന ഏഴ് കട്ടിയുള്ള വിളക്കുകൾ. ആ വിളക്കുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരാൾ നടക്കുന്നതാണ് പിന്നെ യോഹന്നാൻ കണ്ടത്,²⁸ ആ പ്രത്യക്ഷതയാണ് യോഹന്നാനെ വിറെപ്പിച്ചത്. അവൻ രാജാക്കന്മാരുടെ ഒഴുകി കിടക്കുന്ന വസ്ത്രം പോലെ “മാറത്ത് പൊൻകച്ച ധരിച്ചവനായിരുന്നു” (എൻആർഎസ്പി). അവന്റെ വിടർത്തിയ കയ്യിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ മിന്നിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യോഹന്നാൻ അവന്റെ കാലിൽ ഒന്നു നോക്കി: കാൽ “ഉലയിൽ ചുട്ടു - പഴുപ്പിച്ച വെള്ളോട്ടിന് സദൃശം.”²⁹ ആ മനുഷ്യൻ നടന്ന ഇടങ്ങളിലൊക്കെയും കാൽപ്പാടുകൾ വിട്ടിട്ടാണ് പോയത്.

എങ്ങനെയായാലും, യോഹന്നാന്റെ കണ്ണുകൾ ആ മനുഷ്യന്റെ മുഖത്ത് പതിഞ്ഞു. അവന്റെ മുടി വെളുത്ത പഞ്ഞി - പോലെ, ഹിമം പോലെ, സൂര്യപ്രകാശത്തിലെന്നപോലെ, വെള്ളയായിരുന്നതു കണ്ടിട്ട് അവന്റെ കണ്ണുകൾ മഞ്ഞളിച്ചുപോയി. ആ മനുഷ്യൻ നോക്കിയപ്പോൾ, അവന്റെ കണ്ണുകൾ “അഗ്നിജ്വാല പോലെ [പ്രകാശിച്ചിരുന്നു]” (ഏബി). അവൻ യോഹന്നാനെ വെറുതെ നോക്കുകയായിരുന്നില്ല; അവൻ അവനിലേക്ക് നോക്കുകയായിരുന്നു! അവന്റെ അധരം തുറന്നപ്പോൾ “കടൽക്കരക്ക് എതിരെ ഇരമ്പുന്ന തിര പോലെ കേട്ടു” (എൽബി). പിന്നെ അവന്റെ വായിൽ നിന്ന് ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാൾ പുറപ്പെടുന്നു.³⁰ പെട്ടെന്ന് ആ മനുഷ്യന്റെ മുഖം സൂര്യൻ ശക്തിയോടെ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ ആകുകയും - യോഹന്നാൻ തന്റെ കണ്ണുകൾ പീൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്തു മതിപ്പാണ് നിങ്ങൾക്ക് ആ രംഗത്തിൽനിന്ന് ലഭിച്ചത്? എനിക്കുണ്ടായ പ്രതീതി ഞാൻ പറയുന്നതിന് മുൻപ്, നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ വികാരങ്ങളെ കുറിച്ച് ഒരു നിമിഷം ഒന്ന് ചിന്തിക്കുക. 12 മുതൽ 16 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ വീണ്ടും

ഒന്നുകൂടെ വായിക്കുകയും പിന്നെ ആ രംഗത്തെ കുറിച്ചുള്ള എന്റെ നിഗമനം നോക്കുക.

നിങ്ങൾ അത് ചെയ്തോ? ആ ദർശനത്തെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മനസിലേക്ക് വന്ന വാക്കുകൾ എന്താണ്? തേജസാണോ? വല്ലഭതമാണോ? അതോ വിശുദ്ധിയാണോ? ഈ വാക്കുകളും ഇവയോട് തുല്യമായ വാക്കുകളും യോജിക്കുന്നതാണ്. “ശക്തി” എന്ന വാക്ക് നിങ്ങളുടെ മനസിലേക്ക് വരുന്നുണ്ടോ?³¹ “മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശനായവൻ ശക്തനാകുന്നു” എന്നാണ് എന്റെ, മനസിലേക്ക് വരുന്നത്. ഭരിക്കുവാനുള്ള ശക്തി തനിക്കുണ്ട് എന്നാണ് അവന്റെ വസ്ത്രം തെളിയിക്കുന്നത്. തനിക്ക് കല്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടെന്നാണ് ഇടി പോലുള്ള അവന്റെ ശക്തം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അറിയുവാനുള്ള ശക്തി അവനുണ്ടെന്നാണ് കുത്തിത്തുളക്കുന്ന അവന്റെ കണ്ണുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവന്റെ കത്തുന്ന കാലുകളും വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്, അവൻ ശിക്ഷിക്കുവാനുള്ള അധികാരമുണ്ടെന്നാണ്.

ദർശനം വിശദമായി

ഒരു ദർശനത്തിൽ തന്നെ സാധാരണ ചെറുതോ അല്ലെങ്കിൽ ഒട്ടും തന്നെയോ വിശദാശങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കാണുകയില്ല. എന്നാൽ അദ്ധ്യായം ഒന്നിലെ ദർശനത്തിലെ വിശദാശങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഏഴ് സഭകൾക്കുള്ള എഴുത്തുകളിൽ, യേശുവിനെ കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങൾ (2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7) മുഖ്യമായി ഈ ദർശനത്തിൽനിന്നെടുത്തതാണ് - പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഓരോന്നും പറയപ്പെട്ട ഇടവകകൾക്ക് ആവശ്യവുമായിരുന്നു.³² അതുകൊണ്ട്, സാധാരണയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി നാം ഓരോ ഭാഗത്തെയും നാം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കും.

യോഹന്നാൻ ആരംഭിച്ചതുപോലെ, “ഏഴ് നിലവിളക്കുകളോടുകൂടി” നമുക്ക് ആരംഭിക്കാം (വാ. 12). ഇതു നമ്മെ സമാഗമനകുടാരത്തിലെ ശാഖകളുള്ള നിലവിളക്കിനെയാണ് ഓർപ്പിക്കുന്നത് (പുറപ്പാട് 25:31, 32), എന്നാൽ ഒരു പിണയലുണ്ട്. (എല്ലായ്പ്പോഴും പിണയലിനായി നോക്കുക.) ഈ നിലവിളക്കുകൾ ഏഴ് സ്വതന്ത്രമായി വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നവയാണ്,³³ വാക്യം 20-ൽ യേശു പറഞ്ഞു, “ആ ഏഴ് നിലവിളക്കുകൾ” ആസ്യയിലെ, ഏഴ് ഇടവകകളാണ്.

സഭകൾ വിളക്കുകളായിരുന്നില്ല, അവ വിളക്കുകൾ നിർത്തേണ്ട പീഠമായ, നിലവിളക്കുകൾ മാത്രമായിരുന്നു (മത്തായി 5:15). യേശു തന്നെയായിരുന്നു വിളക്ക് (യോഹന്നാൻ 8:12). ആ വെളിച്ചമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രതിബിംബിക്കുന്നത് (മത്തായി 5:14-16; ഫിലിപ്പിയർ 2:15), ലോകം മുഴുവൻ കാണേണ്ടതിന് സഭ ആ വെളിച്ചം പകർന്നു കൊടുക്കേണം (എഫെസ്യർ 3:21).³⁴

നിലവിളക്കുകൾ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. ലോഹങ്ങളിൽ വെച്ച് വിലയേറിയത്. സഭ യേശുവിന് വിലയേറിയതാണ് (പ്രവൃത്തികൾ 20:28; എഫെസ്യർ 5:23, 25). ഇത് പരിഗണിക്കുക: ആ ഇടവകകൾ ഏഴും വാസ്തവത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു, അവയിൽ ചിലത് ദരിദ്രവും, ദുർബ്ബലവും പ്രശ്നങ്ങൾ - നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അപ്പോഴും അവർക്ക് ഒരു ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു (സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശം ജ്വലിപ്പിക്കുക),

അവർ അപ്പോഴും യേശുവിന് വിലയേറിയവരായിരുന്നു!³⁵ നിങ്ങൾ കൂടി ആരാധിക്കുന്ന സഭ ചെറുതായിരിക്കാം. അത് യേശുവിനോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുകയാണെങ്കിൽ, അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതിന് പൊന്നിനെക്കാളും വിലയുണ്ട്!

പിന്നെ “ആ നിലവിലുള്ളുകളുടെ മദ്ധ്യേ” യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ കണ്ടു (വാ. 13). ഒന്നാം - നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാകാം, പക്ഷെ യേശു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു (മത്തായി 18:20; 28:20). തങ്ങൾ ഒറ്റപ്പെട്ടു എന്നും വഴങ്ങുന്നു എന്നും ഇടവകകൾക്ക് തോന്നിയേക്കാം, പക്ഷെ യേശു “അവർക്കിടയിൽ” ഉണ്ടായിരുന്നു (വാ. 13; കെജെവി). സഭയുടെ ഏകീകൃതതവുമാണ് ബലവും യേശു ആയിരുന്നു (ആണ്).

ഇന്ന്, അനേകം പേർ അവനെ കാണാവുന്ന സ്ഥാനമൊഴിച്ച് മറ്റൊരുകാരെപ്പോലെയും യേശുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ട്. കരിസ്റ്റോഫർ അഡ്വക്കേറ്റോലിയും, മനുഷ്യനിർമ്മിത കൂട്ടായ്മകളിലും, “പുതുയുഗ” അദ്ധ്യാത്മദർശനത്തിലും അവർ യേശുവിനെ നോക്കുന്നു. നിങ്ങൾ യേശുവിനെ കാണണമെങ്കിൽ അവന്റെ സഭയിൽ നോക്കുക. നിങ്ങൾ യേശു ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത് ആകണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവന്റെ ജനത്തോടുകൂടെ ആരാധിക്കുക.

“മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശനായവൻ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് യോഹന്നാൻ യേശുവിനെ³⁶ വിവരിച്ചു തുടങ്ങിയത് (വാ. 13; 14:14 നോക്കുക). യേശുവിന്റെ ഭൗമികശുശ്രൂഷയിൽ തനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട് സ്വയം - പരിചയപ്പെടുത്തിയ പദപ്രയോഗമായിരുന്നു “മനുഷ്യപുത്രൻ” (ഉദാഹരണത്തിന്, മത്തായി 8:20 നോക്കുക). ആ വാക്ക് സുവിശേഷവിവരണങ്ങളിൽ, എൺപതിലധികം പ്രാവശ്യം കാണാം. ആ വാക്കിന് മശിഹായുടെ അതിസാരമുണ്ടായിരുന്നു (ദാനിയേൽ 7:13).

ആദ്യം, നാം കാണുന്നത് യേശുവിന്റെ വസ്ത്രത്തെ കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നതാണ്. അവൻ “നിലയകി ധരിച്ചും, മാറത്ത് പൊൻകുപ്പ കെട്ടിയുമിരുന്നു” (വാ. 13). ആ വസ്ത്രധാരണം ഒരു സാധാരണ ജോലിക്കാരന്റേതായിരുന്നില്ല, പിന്നെയോ രാജകീയമായിരുന്നു (യെശയ്യാവ് 6:1 നോക്കുക).³⁷

അടുത്തത്, യോഹന്നാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് യേശു എന്ന വ്യക്തിയെയാണ്: “തലയും മുടിയും വെളുത്ത പഞ്ഞി പോലെയിരുന്നു” (വാ. 14; ദാനിയേൽ 7:9 നോക്കുക). തലയുടെ വെള്ള നിറം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അവന്റെ നൈർമ്മല്യത്തെയും പരിശുദ്ധിയേയുമാണ് (യെശയ്യാവ് 1:18); അത് ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രായത്തെയും കാണിക്കുന്നു (സദൃശവാക്യം 16:31).

“അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിജ്വാല പോലെയിരുന്നു” (വാ. 14; ദാനിയേൽ 10:6 നോക്കുക). “അവന് മറെഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു സൂഷ്മീയുമില്ല, സകലവും അവന്റെ കണ്ണിന് നഗ്നവും മലർന്നതുമായി കിടക്കുന്നു” (എബ്രായർ 4:13; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 139:1-4).

“അവന്റെ കാൽ ഉലയിൽ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ച വെള്ളോട്ടിന്”³⁸ സദൃശവുമായിരുന്നു” (വാ. 15; ദാനിയേൽ 10:6; യെഹെസ്കേൽ 1:7 നോക്കുക). “അനേകജാതികളെ തകർത്തുകളയേണ്ടതിന്” സീയോൻ പുത്രീക്ക് താമ്രം കൊണ്ടുള്ള “കുളമ്പ്” നൽകുമെന്ന് മീഖാ 4:13-ൽ പറയുന്നുണ്ട്. വെളിപ്പാടിയിലെ ആലങ്കാരിക പ്രയോഗം വ്യക്തമാക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്

“ദുഷ്ടന്മാരെ വെണ്ണീരാക്കുന്നതിനും” അവരെ [അവന്റെ] “കാൽക്കീഴിലിട്ട് ചവിട്ടുവാനും കഴിയുമെന്നാണ്” (മലാഖി 4:3).

“അവന്റെ ശബ്ദം പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇറച്ചൽ പോലെ ആയിരുന്നു” (വാ. 15; ദാനിയേൽ 10:6; യെഹെസ്കേൽ 43:2 നോക്കുക). കടലിലെ തിര ഘോരമായി പന്തമാസിലെ പാറകളിൽ ചെന്നടിക്കുന്നതുപോലെ, അവന്റെ ശബ്ദം ശക്തവും ഗാഢീര്യം നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. കർത്താവ് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ആളുകൾ ശ്രദ്ധിക്കണം.

“അവന്റെ വലകൈയിൽ ഏഴ് നക്ഷത്രമുണ്ട്” (വാ. 16). വലതുകൈ ശക്തിയെ കാണിക്കുന്നു (പുറപ്പാട് 15:16). സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ദൈവത്തോട് പാടി, “നിന്റെ വലകൈ എന്നെ താങ്ങുന്നു” (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 63:8). അവരെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുമാണ് യേശു ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങൾ തന്റെ വലകൈയിൽ പിടിച്ചത്.

ആ ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങൾ “ഏഴ് സഭകളുടെ ദൂതന്മാരാണെന്ന്” യേശു പിന്നീട് പറഞ്ഞു (വാ. 20), എന്നാൽ ആ വിശദീകരണം നൽകിയ ഉത്തരത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നതാണ്. “ദൂതൻ” എന്നത് ഗ്രീക്കിൽനിന്ന്³⁹ ഇംഗ്ലീഷിലാക്കിയ വാക്കിന്റെ തർജ്ജിമയാണ്, അർത്ഥം “സന്ദേശവാഹകൻ” എന്നാണ്. അത് ഒരു ഭൗമിക സന്ദേശവാഹകനാകാം (മലാഖി 3:1; മത്തായി 11:10) അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്വർഗീയ സന്ദേശവാഹകനാകാം (ലൂക്കോസ് 2:9);⁴⁰ ഏതാണെന്ന് സന്ദർഭം വ്യക്തമാക്കും.

ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങളെ/ദൂതന്മാരെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യാഖ്യാനവും വിഷമകരമാണ്. വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ ശേഷിച്ച ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം ഉള്ള “ദൂതൻ” സ്വർഗീയ സന്ദേശവാഹകനാണ്, അതാണ് 1 മുതൽ 3 വരെയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ അർത്ഥം - എന്നാൽ ആ വ്യാഖ്യാനം ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തും. എന്തുകൊണ്ട് 2 ഉം 3 ഉം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ദൂതന്മാരെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ഇടവകകളുടെ പാപങ്ങളിൽ ദൂതന്മാർക്ക് എന്താണ് ഉത്തരവാദിത്വം?⁴¹ കൂടാതെ, യേശു എന്തിനാണ് ദൂതനെ അയച്ചത് (22:16) ദൂതന്മാർക്ക് എഴുതുവാൻ യോഹന്നാൻ സന്ദേശം കൊടുത്തത് (2:1, 8)?

പലരും വിചാരിക്കുന്നത്, അവർ ഭൗമികസന്ദേശവാഹകരായിരുന്നു എന്നാണ്,⁴² ഒരുപക്ഷേ പ്രവാസത്തിലായിരുന്ന യോഹന്നാൻ എങ്ങനെ യിരിക്കുന്നു എന്നറിയുവാൻ അയച്ച സഭകളുടെ പ്രതിനിധികളായിരിക്കാം. വീണ്ടും, ഇടവകകളുടെ പാപത്തിന് ഉത്തരവാദികളാകത്തക്കവണ്ണം ആ എഴുത്തുകൾ ആ മനുഷ്യരെ യേശു സംബോധന ചെയ്യുവാൻ കാരണമെന്ത്? ആ സന്ദേശവാഹകർ സഭകളുടെ *മുപ്പന്മാരായിരുന്നു* എന്ന ആശയം എടുക്കുവാനാണ് എനിക്കിഷ്ടം - എബ്രായർ 13:17 പ്രകാരം, അവർ സേവിക്കുന്ന ഇടവകകൾക്ക് *അവർ* ഉത്തരവാദികളായിരിക്കും. എങ്ങനെ യായാലും, പിന്നെ, ഒരു ഇടവകയിൽ ഒരു മുപ്പൻ എന്നു പറഞ്ഞാലും പ്രശ്നമാകും (2:1, 8).⁴³

നേരിടുവാനുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുവാൻ ചിലർ ദൂതന്മാർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ഇടവകകളുടെ *ആത്മാവാണെന്ന്* പറഞ്ഞ് രക്ഷപ്പെടും. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പ്രശ്നം എന്തെന്നാൽ യേശു ആലങ്കാരിക ഭാഷ വിശദീകരിക്കുവാൻ ആലങ്കാരികഭാഷ തന്നെ ഉപയോഗിച്ചു എന്ന് പറയേണ്ടി വരും എന്നതാണ്.

നമ്മുടെ തുടർച്ചയായ വെളിപ്പാട് പുസ്തക പഠനത്തിന് ഒരു തത്വത്തെ

ഊന്നൽ നൽകുന്നതിന് ആ കടങ്കഥ സമയമെടുത്ത് ചർച്ച ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ നക്ഷത്രങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ആരായിരുന്നു (അല്ലെങ്കിൽ എന്തായിരുന്നു) എന്ന് നമുക്ക് അറിയില്ലെങ്കിലും, *യേശുവിന്റെ പോയിന്റ് നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്*. അദ്വായം 2 നോക്കുക: വാക്യം 1-ൽ യേശു സംബോധന ചെയ്യുന്നു, “എഫെസോസിലെ സഭയുടെ ദൂതന്” എന്നാൽ വാക്യം 7-ൽ “ആത്മാവ് സഭകളോട് പറയുന്നത്” എല്ലാവരും കേൾക്കട്ടെ എന്നു കൽപിക്കുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങൾ/ദൂതന്മാർ ആരായിരുന്നാലും (അല്ലെങ്കിൽ എന്തായിരുന്നാലും), അവർ *സഭകളെ* പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നു - അതുകൊണ്ട് അവർ സഭകളിലെ അംഗങ്ങളുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ, 1:16 ലെ ഗുഡാർത്ഥ ഭാഷ അർത്ഥമാക്കുന്നത്, യേശു *വിശ്വസ്തരായവരെ* തന്റെ കയ്യിൽ താങ്ങുമെന്നും ഒരു മനുഷ്യനോ (ഗവൺമെന്റിനോ) അവരെ അവനിൽനിന്നു “പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ” സാധ്യമല്ലെന്നുമാണ്.⁴⁴ (യോഹന്നാൻ 10:28; 2 തിമൊഥെയൊസ് 1:12 നോക്കുക). നക്ഷത്രങ്ങൾ *ആരെനോ* (അല്ലെങ്കിൽ എന്തെനോ) അറിയുന്നതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യമുള്ളതല്ലേ ആ സന്ദേശം?

യേശുവിന്റെ വിവരണത്തിൽ കുറച്ച് വിശദാംശങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നാം വായിക്കുന്നു, “... അവന്റെ വായിൽനിന്ന് ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാൾ പുറപ്പെട്ടു” (വാ. 16). ദൈവവചനം എല്ലായ്പ്പോഴും വാളിനോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും (എബ്രായർ 4:12; എഫെസ്യർ 6:17),⁴⁵ വാൾ യേശുവിന്റെ വായിൽനിന്ന് വന്നതുകൊണ്ടും അത് തീർച്ചയായും ദൈവവചനം തന്നെ ആയിരിക്കണം. അത് സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ ആണ് എന്ന് ധരിക്കരുത്; അത് തന്റെ ശത്രുക്കളുടെമേൽ *ന്യായവിധി* നടത്തുന്ന കർത്താവിന്റെ വചനമാണ് (യെശയ്യാവ് 49:2). അദ്വായം 2-ൽ, ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ കുറിച്ച് അവൻ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ വന്ന് എന്റെ വായിലെ വാൾകൊണ്ട് അവരോട് പോരാടും” (2:16; 19:15, 21 നോക്കുക).

അവസാനം, യോഹന്നാൻ എഴുതി, “അവന്റെ മുഖം ശക്തിയോടെ സൂര്യൻ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു” (വാ. 16). ഭാവനയിൽ സൂര്യൻ ശക്തമായി പ്രകാശിക്കുന്നത് നട്ടുച്ചക്കാണ്. ഇത് നമ്മെ മറുപമലയിൽ വെച്ച് യേശുവിന്റെ “മുഖം സൂര്യനെ പോലെ ശോഭിച്ചത്” ഓർപ്പിക്കുന്നു (മത്തായി 17:2). മലയിൽ സംഭവിച്ച രൂപാന്തരം സ്വർഗത്തിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു.

ദർശനം മൊത്തത്തിൽ

വീണ്ടും നമുക്ക് ദർശനത്തിലേക്ക് മടങ്ങി പോയി അത് മൊത്തത്തിൽ ഒന്നു നോക്കാം. ഭാഗങ്ങളായി പരിശോധിച്ചത് ദർശനത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ഫലങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ സഹായിച്ചോ? വാക്യങ്ങൾ 12 മുതൽ 16 വരെ ഞാൻ ആദ്യം ചിന്തിച്ചപ്പോൾ, എന്റെ മനസിലേക്ക് ആദ്യം വന്ന താക്കോൽ വാക്ക് “ശക്തി” എന്നതായിരുന്നു; എന്നാൽ ദർശനത്തെ ഞാൻ തുടർന്നു പഠിച്ചപ്പോൾ, എന്റെ ചിന്ത വിപുലമാക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നു കണ്ടു. അലങ്കാരങ്ങളിൽ വരച്ച് കാണിച്ച ശക്തിക്ക് ക്രിയാത്മകവും നിഷേധപരമായ ശക്തിയാണുള്ളത്. ഉദാഹരണത്തിന്, വാക്യം 16 ലെ ഭാവന: ഒരു വാളിന് സംരക്ഷിപ്പാനും ശിക്ഷിപ്പാനും കഴിയും, സൂര്യന് പൊള്ളിക്കുവാനും അനുഗ്രഹിപ്പാനും, ഉപദ്രവിപ്പാനും സൗഖ്യമാക്കുവാനും കഴിയും (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 84:11; മലാഖി 4:2).

ദർശനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ഞാൻ വീണ്ടും പറയട്ടെ: യേശുവിന് അറിയുവാനും ആ *അറിവിന്റെ* അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിപ്പാനും കഴിവുണ്ട്.

യേശുവിന്റെ അറിയുവാനുള്ള കഴിവ് ദർശനത്തിൽ സ്പഷ്ടമാണ്. അവൻ സഭകളുടെ നടവിലായിരുന്നതുകൊണ്ട്, സംഭവിക്കുന്നത് അവൻ അറിയാമായിരുന്നു. അവന്റെ കണ്ണുകൾ എല്ലാം - കാണുന്നതാണ്. അവന്റെ ജ്ഞാനത്തിനൊത്ത് പ്രവർത്തിപ്പാനും അവനു കഴിയും: അവൻ തന്റെ (കാലം കൊണ്ടും വാൾകൊണ്ടും) ശിക്ഷിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. അവന്റെ (ശക്തിയുള്ള വലങ്കയ്യാൽ) സംരക്ഷിക്കുവാനും തയ്യാറായി. ഇനി, അദ്ധ്യായം 2 ലേയും 3 ലേയും ദർശനത്തിന്റെ പ്രായോഗികത നോക്കുക. യേശുവിനെ വരച്ചുകാണിച്ചിരിക്കുന്നത്, അറിയുന്നവനായും (2:2, 9, 13), അറിയുന്നതനുസരിച്ച് ചിലത് ചെയ്യുവാനും അവനു കഴിയും (2:5, 10, 11, 16, 17).

തന്റെ ജനത്തിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മനസോടെ, തയ്യാറായി എന്ന സന്ദേശമായിരുന്നു ഒന്നാം - നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ദർശനത്തിലൂടെ നൽകിയത് എന്നാണ് ഞാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. അവൻ ഇപ്പോഴും തയ്യാറാണ് എന്നതാണ് ഇരുപതാം - നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ള സന്ദേശം! “യഹോവ എന്റെ വെളിച്ചവും എന്റെ രക്ഷയും ആകുന്നു; ഞാൻ ആരെ ഭയപ്പെടും?” (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 27:1).

യോഹന്നാസ് എസ് തോന്നി (1:17)

ദർശനത്തോട് യോഹന്നാൻ എങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചു? അവൻ പറഞ്ഞു, “അവനെ കണ്ടിട്ട് മരിച്ചവനെ പോലെ ഞാൻ അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു” (വാ. 17). യോഹന്നാൻ തന്നെത്താൻ ആരാധനയ്ക്കായി കുമ്പിടുകയായിരുന്നില്ല,⁴⁶ മറിച്ച്, ഭയത്താലായിരുന്നു, അവൻ യേശുവിന്റെ കാൽക്കൽ വീണത്. യേശു അവന്റെ മേൽ കൈവെച്ച് “ഭയപ്പെടേണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞു (വാ. 17).

യേശുവിന്റെ അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു യോഹന്നാൻ. ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനൊപ്പം പന്തിയിലിരുന്നപ്പോൾ, യോഹന്നാൻ, യജമാനന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് “യേശുവിന്റെ മടിയിലേക്ക് ചാഞ്ഞിരിക്കുമായിരുന്നു” (യോഹന്നാൻ 13:23; കെജെവി). “യേശു സ്നേഹിച്ച” ശിഷ്യനായിരുന്നു അവൻ (യോഹന്നാൻ 13:23) - എന്നിട്ടും യേശുവിനെ എല്ലാ മഹത്വത്തോടും അവൻ കണ്ടപ്പോൾ, “സ്നേഹിതാ, വീണ്ടും കണ്ടതിൽ സന്തോഷം” എന്ന് പറഞ്ഞില്ല. മറിച്ച് എല്ലാവരേയും പോലെ, ദൈവത്തെ ശരിക്കും ഒന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഗദകൊണ്ട് തലക്ക് അടിയേറ്റതുപോലെ അവൻ വീണുപോയി (യെശയ്യാവ് 6:5; യെഹെസ്കേൽ 1:28; 3:23; 43:3; ദാനിയേൽ 8:17, 27; 10:8-10; മത്തായി 17:6; ലൂക്കൊസ് 5:8; പ്രവൃത്തികൾ 26:14).

ക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച “അവസാന വാക്കാണ്” വെളിപ്പാട് എന്നും ആ “അവസാന വാക്ക് ... ആണ് ദാനിയേലിന്റെ ദർശനത്തിലെ അവന്റെ തേജസ് എന്നും” യൂജീൻ പീറ്റേഴ്സൺ പറയുകയുണ്ടായി.⁴⁷ ഇന്ന്, പശുഞ്ഞാട്ടിയിൽ ജനിച്ച ശിശു വളർന്ന് വലിയ ഉപദേഷ്ടാവും സൗഖ്യദായകനും ആയത് എങ്ങനെ എന്ന് മിക്ക പേർക്കും അറിയാം. ക്രൂശിൽ മരിക്കുകയും മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തവനെ പലരും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, “ധന്യനായ ഏകാധിപതിയും രാജാധിരാജാവുംമാവന്റെ തേജസ്” പരിചയമുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കം പേർ മാത്രം (1 തിമൊഥെയൊസ് 6:15; വെളിപ്പാട് 17:14; 19:16 നോക്കുക).

നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ വരുമ്പോൾ അതിരുകവിഞ്ഞവ നാം ഉപേക്ഷിക്കണം. ഒരുവശത്ത് നാം ഭയം കൊണ്ട് വീണുപോകുമെങ്കിൽ,

അവനെ “പിതാവ്” എന്നു വിളിക്കുന്ന മക്കളുടെ അടുപ്പം എത്രയുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് ഒരിക്കലും അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല (മത്തായി 6:9). നേരെ മറിച്ച്, നമുക്ക് അമിതമായി അറിയാമെങ്കിൽ, അവൻ അർഹമായ ബഹുമാനവും ആദരവും നമുക്ക് കൊടുപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. എബ്രായലേഖകൻ പറഞ്ഞു, “ആകയാൽ, ... നാം നന്ദിയുള്ളവരായി ദൈവത്തിന് പ്രസാദം വരുമാറ് ഭക്തിയോടും ഭയത്തോടും കൂടെ സേവ ചെയ്ക” (എബ്രായർ 12:28; എംഫസിസ് മൈൻ). വാരൻ വിധേയസ്ബെ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി:

ക്രിസ്തുവിനേയും അവന്റെ തേജസിനേയും കുറിച്ചുള്ള പുതിയ അറിവാണ് ഇന്ന് സഭക്ക് ആവശ്യം: അവനെ നാം “ഉയർന്നും പൊങ്ങിയും” (യെശയ്യാവ് 6:1). ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ കുടിവരവുകളിൽ ആരാധനയും ഭയങ്കരത്വവും അപകടകരമായി കുറഞ്ഞാണ് വരുന്നത്. തകർന്ന് അവന്റെ കാൽക്കൽ വീഴുന്നതിന് പകരം നാം സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുന്ന പ്രശംസയോടെയാണ് ഇരിക്കുന്നത്.⁴⁸

തിന്മയെ ശിക്ഷിക്കുന്ന ശക്തനായ കർത്താവ് എന്ന ആശയം ചിലർക്ക് രൂപിക്കുന്നില്ല. അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് ഒരു യെഹൂദ തച്ചൻ, വിളറി ഗലീലക്കാരൻ, സൗമ്യനായ ഇടയൻ എന്നിങ്ങനെയാണ്. തിന്മ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ വരുമ്പോൾ, എങ്ങനെയായാലും - ലോകം നിങ്ങൾക്കെതിരാകുമ്പോൾ, പ്രത്യാശ അപ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ - നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളും ഹൃദയവേദനയും അറിയാവുന്ന, അതിന് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന ആരെങ്കിലും വേണം! അതിനു കഴിവുള്ള ഒരാളാണ് യേശു എന്ന് വെളിപ്പാട് 1:9-20 പറയുന്നു!

ഉപസംഹാരം

ഈ പഠനത്തിന് ശേഷം, ദാനിയേൽ വിവരിച്ച “മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശനായവനെ” കുറിച്ച്, നിങ്ങൾക്ക് വലിയ അനുഭവം ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. യേശുവിനെ കുറിച്ച് മറ്റു വിവരങ്ങളും വരുന്നുണ്ട് (5:6, 7; 12:1-6; 14:1, 14; 19:16; 22:12-17), എന്നാൽ അവയൊന്നും അധ്യായം 1 ലെ വിവരണം പോലെ വിപുലമല്ല, അത് അവന്റെ മഹത്വവും, ഗാംഭീര്യവും, ശക്തിയും കാണിക്കുന്നതാണ്!

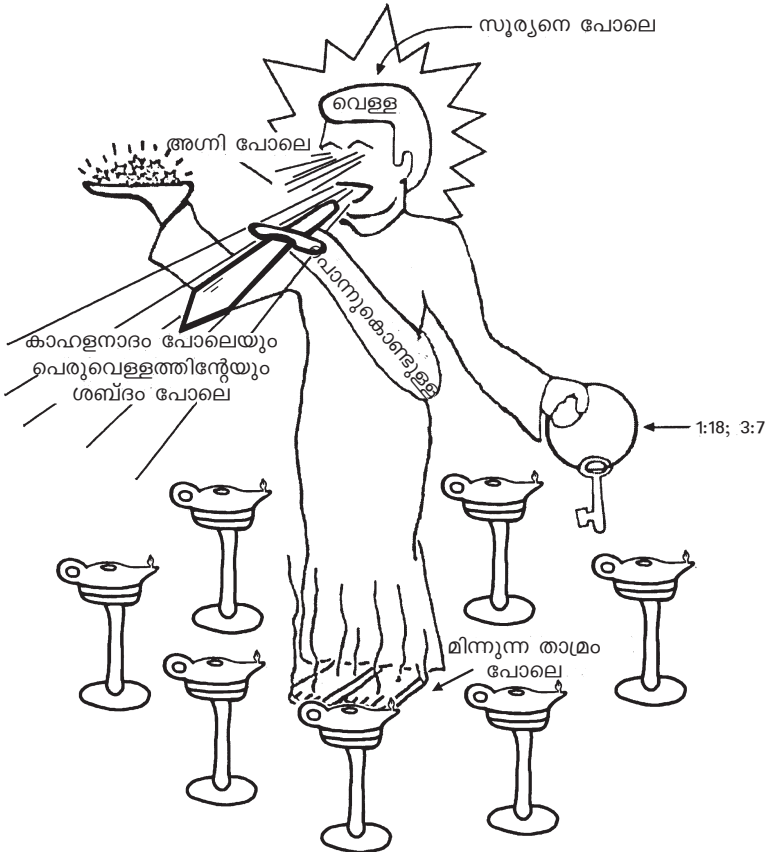
ജൂലിയൻ (വിശ്വാസത്യാഗം എന്നു വിളിച്ചു) എന്ന കോൺസ്റ്റന്റൈനിയൻ അനന്തരവൻ, വളർത്തപ്പെട്ടത് ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിലായിരുന്നു, എന്നാൽ അവൻ തന്റെ യുവത്വത്തിൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം വിട്ട് അന്യദേവനെ നമസ്കരിക്കുന്നതിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. അവൻ തന്റെ ജീവിതം ക്രിസ്ത്യാനിത്വം തുടച്ചുകളയുവാനായി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചു. ഏ.ഡി. 363-ൽ, പാർസിദേശത്തിനെതിരായുള്ള അവന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനിടയിൽ, അവന്റെ സൈന്യത്തിലുള്ള ഒരു പടയാളി, പരിഹസിച്ച്കൊണ്ട് ഒരു ക്രിസ്തീയ പടയാളിയോട്, “ഇപ്പോൾ നിന്റെ ആ തച്ചൻ എവിടെ?” എന്ന് ചോദിച്ചു. ക്രിസ്ത്യാനി പറഞ്ഞു, “അവൻ നിന്റെ ചക്രവർത്തിക്ക് ഒരു ശവപ്പെട്ടി ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.” ഏതാനും മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ജൂലിയന് മാരകമായി പരുക്കേറ്റു. മരണം ആസന്നമായപ്പോൾ,

അവൻ സ്വർഗത്തിലേക്ക് കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി കരഞ്ഞു, “ഓ ഗലീലക്കാരാ, നീ എന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തി!”⁴⁹

വിശ്വാസത്യാഗിയായ ജൂലിയനെ പോലെ ആകാതിരിക്കുക; യേശുവിന്റെ കർത്തൃത്വം അംഗീകരിപ്പാൻ മരണം വരെ കാത്തിരിക്കരുത്. ഇപ്പോൾ തന്നെ അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണ്, അവനെ ഇന്നു തന്നെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കർത്താവായി ഏറ്റു പറയുകയും (മത്തായി 10:32), ഓരോ ദിവസവും അവനായി ജീവിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുക!⁵⁰

ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ പ്രാസംഗികരക്കുമുള്ള കുറിപ്പുകൾ

ദർശനത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ ഒരു ചിത്രകാരൻ വരച്ചതും ഇതിനോട് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഉപദേശത്തിന് അതു വേണമെങ്കിൽ വലുതാക്കി ഉപയോഗിക്കാം. നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ ബോർഡിൽ ചോക്ക് കൊണ്ട് വരക്കാവുന്ന ലളിതമായ ഒന്ന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

യേശുവിന്റെ ഇടത്തുകയ്യിലെ താക്കോലിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും സംശയം ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ, 1:18 പറയുന്നു “അവന്റെ കയ്യിൽ പാതാളത്തിന്റേയും മരണത്തിന്റേയും താക്കോൽ ഉണ്ട്” എന്നാണ്, എന്നാൽ 3:7 പറയുന്നത് “ദാവീദിന്റെ താക്കോൽ” എന്നാണ്.

കുറിപ്പുകൾ

¹ദാനിയേൽ 2-ൽ നെബുഖെദ്നേസർ കണ്ടതായ സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥമാണ് അടിസ്ഥാനപരമായി വെളിപ്പാടിലെ ഒന്നാമത്തെ ദർശനത്തിലുള്ളത്. റോമാ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലത്ത്, യേശു (“ഒരു നാളും നശിച്ചുപോകാത്തതും,” “എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ” ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും; ദാനിയേൽ 2:44; ദാനിയേൽ 7:15-18, 27). എങ്ങനെയായാലും, നമ്മുടെ ഈ പഠനത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിനായി, നാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് “മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശനായവനെ” ആണ്. ²“അല്ലെങ്കിൽ, മനുഷ്യപുത്രൻ” എന്നാണ് എൻഏഎസ്ബിയുടെ കുറിപ്പിൽ. ³റോബെർട്ട്സ് മൗൺസ്, നോട്ട്സ് ഓൺ ദ ബുക്ക് ഓഫ് റെവലേഷൻ ഇൻ ദ എൻഐവി സ്റ്റഡി ബൈബിൾ, ജെന. എഡി. കെന്നെത്ത് ബാർക്കർ (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: സോണ്ടർവാൻ പബ്ലിഷിങ്ങ് ഹൗസ്, 1985), 1926. ⁴വില്ല്യം ബാർക്ലേ, ദ റെവലേഷൻ ഓഫ് ജോൺ, വാല്യം, 1. റെവ. എഡി., ദ ഡെയ്ലി സ്റ്റഡി ബൈബിൾ സീരീസ് (ഫിലദെൽഫിയ: വെസ്റ്റ്മിനിസ്റ്റർ പ്രസ്, 1976), 40. ⁵രാജ്യം വന്നിട്ടില്ല എന്ന് ചിലർ പറയുന്നത് എത്ര അസാധാരണമെന്നോർക്കുക! “യോഹന്നാനും അന്നു ജീവിച്ചിരുന്ന സഹോദരന്മാരും വെറും കാത്തിരിക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ‘രാജ്യത്തിൽ’ പങ്കാളികളായിരുന്നു.” (റൂബെൽ ഷെല്ലി, ദ ലാസ് ആന്റ് ഹിസ് എനിമീസ്: അണ്ടണ്ടർസ്റ്റാൻഡിങ്ങ് ദ ബുക്ക് ഓഫ് റെവലേഷൻ [നാഷിനലേ: ട്രാന്സിയത്ത് സെഞ്ചുറി ക്രിസ്ത്യൻ ഫൗണ്ടേഷൻ, 1983], 23). ⁶കെജെവിയിൽ “ക്ഷമ” എന്നാണ്, അർത്ഥം “ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുക.” ⁷യോഹന്നാൻ “വാസ്” എന്ന (ഭൂതകാല ക്രിയ) ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പത്തൊന്ന് ദീപിൽനിന്ന് അപ്പോൾ എഫെസോസിലേക്ക് വന്നിരുന്നു എന്നാണ് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയൊക്കെ, എന്നാൽ “വാസ്” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രീക്കിൽ നിന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്തതിന്റെ അർത്ഥം “കെയിം ടുബി” എന്നാണ്. യോഹന്നാൻ പറയുന്നത് അവൻ എങ്ങനെ പത്തൊന്ന് ദീപിൽ “ആയി” എന്നാണ്. അവൻ പത്തൊന്ന് ദീപ് വിട്ടുപോയോ ഇല്ലയോ എന്ന് സന്ദേശം വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. ⁸ഡോൺ ഷേക്കൽഫോർഡ്, “ഫോർവേർഡ്” ഹാർഡിങ്ങ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലെക്ചേഴ്സ് (1992), 5. ⁹“ദൈവനാമം നിമിത്തവും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം നിമിത്തവും” എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്, യോഹന്നാൻ അവിടെ പോയത് സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാനോ, വെളിപ്പാട് ലഭിക്കാനോ ആയിരിക്കാമെന്ന അർത്ഥവുമുണ്ട്. എങ്ങനെയായാലും, വെളിപ്പാടിലെ മറ്റു ഭാഗത്തുള്ള പദപ്രയോഗം നോക്കിയാൽ ഉപദ്രവം നിമിത്തമാണ് എന്നു ബോധ്യമാകും (6:9; 20:4). ¹⁰“കർത്തൃദിവസം” എന്ന വാക്ക് “കർത്താവിന്റെ ദിവസം” എന്നതുമായി തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്, അതിന്റെ അർത്ഥം കർത്താവിന്റെ ന്യായവിധി നാൾ എന്നാണ്, അതിനെ പലപ്പോഴും അന്ത്യനാൾ എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (യെശയ്യാവ് 2:12; യോവേൽ 2:31; യോഹന്നാൻ 8:56).

¹¹വാൾട്ടർ ബാവർ, എ ഗ്രീക്ക് - ഇംഗ്ലീഷ് ലെക്സിക്കൻ ഓഫ് ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് ആന്റ് അദർ ഏർലി ക്രിസ്ത്യൻ ലിറ്ററേച്ചർ, 4 ത്ത്, റെവ., എഡി., എഡ്സ്. വിലയം എഫ്. ആംഡ് ആന്റ് എഫ്. വിൽബർ ജിൻജ്റിച്ച് (കെയിംബ്രിഡ്ജ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്, 1952), 459. ¹²ആദ്യ എഴുത്തുകാരുടെ സാമ്പിൾ നോക്കിയാൽ കർത്തൃദിവസം

എന്നതു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളായി ഹോമർ ഹെയിലി, റൈവലേഷൻ: ആൻ ഇൻട്രോഡക്ഷൻ ആൻ കമെന്ററി (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ബേക്കർ ബുക്ക് ഹൗസ്, 1979), 107. ¹³സെവെന്റ്വേക്കാർ മർക്കൊസ് 2:28 തെറ്റായി ഉദ്ധരിച്ച് “കർത്തുദിവസം” എന്നതിനെ എടുത്ത് ഏഴാം ദിവസമെന്ന് പറഞ്ഞ്, “മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിനും കർത്താവാണ്” എന്നു പറയുകയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ആ വേദഭാഗത്ത് യേശു ഊന്നൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് യേശു ശബ്ബത്തടക്കം എല്ലാ ദിവസത്തിനും കർത്താവാണ് എന്നതിനാണ്. മർക്കൊസ് 2:28-ൽ ഉപയോഗിച്ചതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണ് ഇംഗ്ലീഷിലും ഗ്രീക്കിലും വെളിപ്പാട് 1:10 ലെ “കർത്തുദിവസം” ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ¹⁴“ഏകാന്താവിൽ” എന്ന പദപ്രയോഗം വേറെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ദൈവശാസിയത കാണിക്കുവാനാണ് മത്തായി 22:43. ¹⁵മറ്റു അർത്ഥങ്ങൾക്കും സാധ്യതയുണ്ട്. മൂലഗ്രീക്ക് വേദപുസ്തകത്തിൽ വലിയ അക്ഷരവും ചെറിയ അക്ഷരവും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമില്ല. കൂടാതെ മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഡെഫനിറ്റ് ആർട്ടിക്കിൾ (“ദ”) എന്നത് ഇല്ലായിരുന്നു. ആ പദപ്രയോഗത്തിന് യോഹന്നാന്റെ അവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ “ആന്താവിൽ” എന്നു മാത്രം തർജ്ജിമ ചെയ്യാം, അതിനർത്ഥം തനിക്ക് വെളിപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന വെളിപ്പാട് സ്വീകരിപ്പാൻ അവൻ തയ്യാറായിരുന്നു എന്നാണ്. ¹⁶അതേപോലെ, തനിക്ക് ദർശനം ലഭിക്കുന്നത് സ്വീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം പത്രൊസ് പ്രാർത്ഥനയിലായിരുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 10:9, 10). ¹⁷ആ ഖണ്ഡിക എടുത്തിരിക്കുന്നത് വിലും ഹെന്റേഴ്സന്റെ, *മോർ ദാൻ കോൺകറേഴ്സ്* (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: ബേക്കർ ബുക്ക് ഹൗസ്, 1954), 70. ¹⁸അതൊരു കാഹളശബ്ദമായിരുന്നില്ല എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക, എന്നാൽ കാഹളനാദം പോലെയുള്ള ശബ്ദമായിരുന്നു. വെളിപ്പാടിൽ ആ ഉപയോഗം പലപ്പോഴും വരുമ്പോൾ, അത് മനസിൽ സൂക്ഷിക്കുക. ¹⁹വളരെ കാലം മുൻപ് മുതലേ കാഹളം ഊതി പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെ മുന്നറിയിച്ചിരുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ കാഹളം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് കാണുവാൻ സംഖ്യാപുസ്തകം 10 നോക്കുക. ²⁰“ഞാൻ ആൽഫയും ഒമേഗയും, ആദ്യനും അന്ത്യനും” ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് കെജെവിയിൽ സന്ദേശം ആരംഭിക്കുന്നത്, അങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നത് യേശുവാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു (വാ. 17 നോക്കുക). ആ വാക്കുകൾ ആദ്യകയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിലില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, എൻഏഎസ്ബിയിലും, അടുത്തകാലത്തെ തർജ്ജിമകളിലും കാണുകയില്ല. എങ്ങനെയായാലും, ശബ്ദം ഒരുപക്ഷേ യേശുവിന്റേതായിരിക്കാം. യോഹന്നാൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ കണ്ടത് യേശുവിനെ ആയിരുന്നു. അതിനുശേഷം എഴുതുവാൻ യേശു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

²¹“ചുരുളുകളിൽ എഴുതുക” എന്നാണ് അക്ഷരികമായി അത് പറയുന്നത് (എൻ ഐവി). ഏ.ഡി. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പേജുകളുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നില്ല. ²²അത് ഒരു ക്രമമില്ലാത്ത സംഘടിപ്പിക്കലായിരുന്നില്ല. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആദ്യം വന്നതായി “ആസ്യയിലെ ഏഴ് സഭകളും പത്തൊമ്പ് ദ്വീപും” എന്ന ഭൂപടം നോക്കുക. എഫെസോസിൽനിന്ന് തീരത്തുകൂടെ വടക്കോട്ട് സഞ്ചരിച്ചാൽ സ്മൂർനയിലേത്തും, അവിടെനിന്ന് വീണ്ടും വടക്കോട്ട് നടന്നാൽ പെർഗമോസിലേത്തും. അവിടെനിന്ന് കരമാർഗം തിരിഞ്ഞുപോയാൽ തുയമൈരയിലേത്താം. തുയമൈരയിൽനിന്ന്, തെക്കോട്ട് നടന്നാൽ സർദ്ദീസ്, ഫിലദെൽഫിയ, ലവൊദിക്യ എന്നിവിടങ്ങളിലേത്താം. അവിടെനിന്ന് തിരിഞ്ഞ് പടിഞ്ഞാറോട്ട് സഞ്ചരിച്ചാൽ എഫെസോസിൽ മടങ്ങിയെത്താം. ഒരു വൃത്തം പൂർണ്ണതയുടെ ചിഹ്നമാണ്, അതുകൊണ്ട് ക്രമമില്ലാത്ത വൃത്തത്തിലുള്ള പ്ര

ദേശങ്ങളിലെ ഏഴ് സഭകൾ അക്കാലത്തെയും - എക്കാലത്തെയും എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള സഭയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണ്. ²³ഇതിനർത്ഥം “പറയുന്നത് ആരാണെന്നറിയുവാൻ” ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി എന്നാണ്. ²⁴കെജെവിയിൽ “മെഴുകുതിരിക്കാലുകൾ” എന്നാണ്, പക്ഷെ മെഴുകുതിരികളും മറ്റും യെഹന്നാൻ വെളിപ്പാട് എഴുതി വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് കണ്ടുപിടിച്ചത്. ²⁵അത് യേശു ആയിരുന്നു എന്ന് നമുക്ക് അറിയാം കാരണം വാക്യം 19-ൽ അവൻ പറയുന്നു, “ഞാൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു, എന്നാൽ ഇതാ, എന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു.” 2:18-ൽ അവൻ “ദൈവപുത്രൻ” എന്നാണ് തന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. ²⁶ഈ നടപടി ഓരോ പാഠത്തിലും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും, പക്ഷെ ദർശനത്തിന്റെ കാര്യം വരുമ്പോൾ, മുൻപറഞ്ഞ മൂന്ന് വ്യവസ്ഥകൾ പാഠത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. ²⁷ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരുഭാഗത്ത് കടൽജീവിക്ക് ഏഴ് തലകൾ ഉള്ളതായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു (13:1), എന്നാൽ മറ്റൊരുഭാഗത്ത് അതിന് ഒരു വായ മാത്രമുള്ളതായിട്ടാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (16:13). ²⁸അദ്ധ്യായം 1-ൽ “മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശനായവൻ” “നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ” നിൽക്കുന്നു എന്നാണ് (വാ. 13). അദ്ധ്യായം 2 പറയുന്നത്, അവൻ, “ഏഴ് നിലവിളക്കുകളുടെ മദ്ധ്യേ നടക്കുന്നു” എന്നാണ് (വാ. 1; എഫെസിയർ 1:20). ²⁹ദ ഹോളി ബൈബിൾ. ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് ഇൻ മോഡേൺ സ്പീച്ച്, എഡി. റിച്ചേർഡ് എഫ്. വേമൗത്ത്. കോട്ടഡ് ഇൻ ദ ന്യൂടെസ്റ്റമെന്റ് ഫ്രം 26 ട്രാൻസ്ലേഷൻസ് (ഗ്രാന്റ് റാപ്പിഡ്സ്, മൈക്ക്.: സോണ്ടർവാൻ പബ്ലിഷിങ്ങ് ഹൗസ്, 1967). ³⁰“വാൾ” എന്ന വാക്കിന് ഉപയോഗിച്ച ഗ്രീക്ക് വാക്ക് ചെറിയ റോമൻ ബ്ലെയിഡിനോ (മൈമെരാ), അല്ലെങ്കിൽ നീണ്ട ഇടുങ്ങിയ സാമ്പറിനോ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കല്ല, വലിയ യുദ്ധത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാരമുള്ള വാൾ എന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന ത്രാസിയ എന്ന വാക്കിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച വാക്കാണ് (റോംഫിയ).

³¹ബസപ്പെട്ട ഒരു വാക്കാണ് “അദോറിറ്റി.” ³²ആദ്യദർശനത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെല്ലാം പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെന്നതിന് മറ്റു സൂചനകളും നാം നോക്കും: യേശു ഉപയോഗിച്ച രണ്ട് ചിഹ്നങ്ങൾ അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, 2:5 ലെ മുന്നറിയിപ്പായി ആലങ്കാരിക നിലവിളക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ³³അതുകൊണ്ട് യേശുവിന് “നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ” നിൽക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു (വാ. 13). ³⁴ഈ പ്രായോഗികത വരുത്താം: നിലവിളക്കുകൾ ഇടവകകളാകുന്നു. നമ്മുടെ വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കണമെങ്കിൽ, നാം പ്രാദേശികസഭയിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകണം. പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണാവസ്ഥയെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു സത്യം ഇവിടെ നമുക്ക് പഠിക്കാം: ഓരോ ഇടവകയും വേറിട്ട, സ്വതന്ത്രമായ, യേശുക്രിസ്തുവിനോട് മാത്രം ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഇടവകകളാണെന്ന് ഓരോ നിലവിളക്കും ഓർപ്പിക്കുന്നു. ³⁵ഏഴ് ഇടവകകളിൽ അഞ്ചെണ്ണത്തെയും യേശു കർശനമായി ശാസിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അവൻ അവരെ കുറിച്ച് കരുതിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ³⁶പുതിയനിയമത്തിൽ യേശുവിന്റെ വിവരണം ഇതുമത്രമാണ് - ഇത് അക്ഷരീകമല്ല. ³⁷ജോലി ചെയ്യുന്നവർ ചുരുങ്ങിയ വസ്ത്രം അരക്ക് ചുറ്റുകയും അതിന് മുകളിൽ തുണികൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ബെൽറ്റുകൊണ്ടോ (അരക്കച്ച) കെട്ടും. യേശു ധരിച്ചിരുന്നത് നീണ്ട നിലയങ്കി ആയിരുന്നു, മാറത്ത് പെൻകച്ചയുമണിഞ്ഞിരുന്നു. വാക്യം 13-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് മഹാപുരോഹിതന്റെ വസ്ത്രം ആയി ചിലർ കാണുന്നു (വാ. 13 പുറപ്പാട് 28:4, 39; 29:5; ലേവ്യാപുസ്തകം 16:4). ³⁸“ബ്രോൺസ്” തർജ്ജിമ ചെയ്തതിന്റെ ഗ്രീക്ക് വാക്ക് “കോപ്പർ” ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു മിശ്രവാക്കാണ്, എന്നാൽ ഏത് കോപ്പറാണെന്ന് വ്യക്തമല്ല. ചെമ്പും നാകവും ചേർന്നതാണ് പിത്തള. താമ്രം എന്നു പറയുന്നത് ചെമ്പും തകരവും യോജിപ്പിച്ചതാണ്.

താമ്രവും പിത്തളയും ബലത്തിന് കേൾവി കേട്ടതാണ് (തുരുമ്പ് പിടിക്കുകയില്ല).
³⁹ഗ്രീക്ക് വാക്ക് *അജേലോസ്* എന്നാണ്. രണ്ട് ഗ്രീക്ക് അക്ഷരങ്ങൾ *ഗാമാസ്* (ജി) എസ്) ചേർന്നു വരുമ്പോൾ, ആദ്യത്തേത് ഉച്ചരിക്കുന്നത് ഗ്രീക്ക് അക്ഷരം *നു* (*എൻ* എന്ന ശബ്ദം) ആയിട്ടാണ്. ⁴⁰ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ “മെസെഞ്ചർസ് സെലെസ്റ്റിയൽ” എന്നും “മെസെഞ്ചർസ് ടെറൈസ്ട്രിയൽ” എന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

⁴¹ഉദാഹരണത്തിന്, 2:1, 2-ൽ യേശു പറഞ്ഞു, “എഫെസോസ് സഭയുടെ ദൂതന് എഴുതുക: ... *നിന്റെ* പ്രയത്നവും *നിന്റെ* പ്രവൃത്തിയും ഞാൻ അറിയുന്നു ...”. (എഫെസോസ് മെമർ.) *നിന്റെ* എന്നതിന് ഗ്രീക്കിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ഏകവചനമാണ്. ഇടവകകളോട് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള കാവൽ മാലാഖമാരാണ് ദൂതന്മാരെന്ന് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ചില വ്യക്തികളെ ദൂതന്മാർ കാക്കുമെന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നുണ്ട്, ഓരോ ഇടവകക്കും ഓരോ ദൂതന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന ആശയം തിരുവെഴുത്തു നൽകുന്നില്ല. ⁴²ഓരോ ഇടവകക്കുമുള്ള ദൂതന്മാർ അതാത് ഇടവകയിലെ “പാസ്റ്റർ,” അല്ലെങ്കിൽ “ബിഷപ്പ്” ആയിരിക്കുമെന്നാണ് നാമധേയ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു പാസ്റ്റർ/ഒരു ബിഷപ്പ് എന്ന സമ്പ്രദായം പുതിയനിയമ കാലത്ത് ഇല്ലായിരുന്നു. ⁴³ഓരോ ദൂതനും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ഓരോ ഇടവകയിലേയും *മുപ്പന്മാരെ*യാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. ⁴⁴ക്രിസ്ത്യാനി ഒരിക്കലും “കൃപയിൽനിന്ന് വീണുപോകുകയില്ല” എന്ന് അർത്ഥമാക്കരുത്. യോഹന്നാൻ 10:28 ഉം അതുപോലെയുള്ള മറ്റു വേദഭാഗങ്ങളും പറയുന്നത് മനുഷ്യന് ചെയ്യുവാൻ കഴിയാത്തത് ദൈവത്തിന് ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. പുസ്തകം അപ്പോഴും പറയുന്നു, “അതുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നവൻ, *വീഴാതിരിപ്പാൻ* നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ” (1 കൊരിന്ത്യർ 10:12; എഫെസോസ് മെമർ). ⁴⁵എഫെസ്യർ 6 ലും എബ്രായർ 4 ലും “വാൾ” എന്നതിന് ഉപയോഗിച്ച ഗ്രീക്കിന്റെ അർത്ഥമല്ല വെളിപ്പാട് 1 ലെ ഗ്രീക്കിന്റെ അർത്ഥം. അത് വെളിപ്പാട് 1 ലെ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശം മാറ്റമുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും വചനം “വാളാണ്” എന്ന ഭാവന രണ്ടിലും ഒന്നു തന്നെയാണ്. ⁴⁶ 4:10-ൽ ഇരുപത്തി - നാല് പേർ അവന്റെ മുൻപിൽ വീണു നമസ്കരിക്കുന്നതായി പറയുന്നു, എന്നാൽ യേശു യോഹന്നാനോട് (“ഭയപ്പെടേണ്ട”) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവൻ ഭയം കൊണ്ടാണ് വീണുപോയത് എന്ന് വരുന്നു. ⁴⁷യൂജീൻ എച്ച്. പീറ്റേഴ്സൺ, *റിവേഴ്സ്ഡ് തണ്ട്* (സാൻ ഫ്രാൻസിസ്കോ: ഹാർപ്പർ കോളിൻസ് പബ്ലിഷേഴ്സ്, 1988), 32. ⁴⁸വാറെൻ ഡബ്ലിയു. വിയേഴ്സ്ബേ, *ദ ബൈബിൾ എക്സ്പോസിഷൻ കമെന്ററി*, വാല്യം, 2. (വീറ്റൺ: വിക്ടർ ബുക്സ്, 1989), 570. ⁴⁹ഈ കഥ തിയോഡെററ്റ്, ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി, 3.20-ൽ കാണാം. ⁵⁰ഈ പാഠം ഒരു പ്രസംഗമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ, അ - ക്രൈസ്തവരോട് സ്നാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം പറയുകയും (മർക്കൊസ് 16:16; പ്രവൃത്തികൾ 2:38) അവിശ്വസ്തരായിത്തീർന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളോട് യഥാസ്ഥാനപ്പെടേണ്ട പ്രാധാന്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും വേണം (ഗലാത്യർ 6:1; പ്രവൃത്തികൾ 8:22; യാക്കോബ് 5:16).

പുനരവലോകനത്തിനും ചർച്ചക്കുമുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ

1. ഏത് പഴയനിയമ പ്രവാചകനാണ് “മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശനായവനെ” ദർശനത്തിൽ കണ്ടത്?
2. “മനുഷ്യപുത്രനോട് സദൃശനായവൻ” ആരായിരുന്നു?
3. യോഹന്നാൻ പത്തൊമ്പത് ദ്വീപിലാകാൻ കാരണമെന്ത്? “ദൈവവചനം നിമിത്തവും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും നിമിത്തം”

നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെയുള്ള ആരെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ? അത്തരം ഉപദ്രവത്തെ കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു?

4. “കർത്തുദിവസം” എന്തിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?
5. “ആത്മവിവശനായി” എന്നു യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നാണ് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നത്?
6. ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന ഭൂപടത്തിൽ ആസ്യയിലെ ഏഴ് സഭകൾ എവിടെ ആയിരുന്നു എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തുക.
7. അദ്ധ്യായം 1 ലെ ദർശനത്തിന്റെ ഒരു ഏകദേശരൂപം വരയ്ക്കുക.
8. 1:12-19-ൽ യേശുവിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് വായിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രതീതി എന്ത്?
9. അദ്ധ്യായം 1 ലെ ദർശനത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ മുഖ്യമാണോ? ദർശനങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അത് ഒരു നിയമമാണോ അതോ അതിന് ഒഴികഴിവുണ്ടോ?
10. ദർശനത്തിൽ, ഏഴ് പൊൻനിലവിളക്കുകൾ എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു?
11. നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്ന ഇടവക ചെറുതാണെങ്കിൽ പോലും യേശുവിന് അത് പ്രാധാന്യമുള്ളതാണോ?
12. യേശു പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്?
13. “ദൂതൻ” എന്ന വാക്കിന്റെ അക്ഷരികമായ അർത്ഥമെന്ത്?
14. സഭകളുടെ ദൂതന്മാരെ/നക്ഷത്രങ്ങളെ കുറിച്ച് സാധ്യതയുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുക. പാഠമനുസരിച്ച്, യേശു നക്ഷത്രങ്ങൾ വലങ്കൈയിൽ പിടിക്കുവാനുള്ള കാരണം എന്ത്? ആ ചിഹ്നത്തിനു സാധ്യതയുള്ള മറ്റു പ്രായോഗികത നിങ്ങൾക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ?
15. പാഠമനുസരിച്ച്, ആ ദർശനത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള അർത്ഥമെന്ത്? ദർശനത്തിൽ മറ്റൊന്ന് സന്ദേശമാണു നിങ്ങൾക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്?
16. നാം കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ ഒഴിവാക്കേണ്ട രണ്ട് അതിരുകവിഞ്ഞവ ഏവ?

യോഹന്നാൻ പത്തൊമ്പതാം ദിവസം (1:9)

അഗ്നിജ്വാല പോലെയുള്ള
കണ്ണുകൾ

ദാവീദിന്റെ താക്കോൽ

ഇരു - വായ്ത്തലയുള്ള
മൂർച്ചയുള്ള വാൾ

അവന്റെ വലകയ്യിൽ
ഏഴ് നക്ഷത്രങ്ങൾ

ഏഴ് പൊൻ
നിലവിളക്കുകൾ

കാൽ ചുട്ടുവഴുപ്പിച്ച
വെള്ളോട്ടിന് സദൃശം

നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ നടക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ദർശനം
(1:12-16)